

DE SPIEGEL

VERSCHIJNT MINSTENS EENS PER MAAND BEHALVE IN DE VACANTIES — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS f 8.00 PER JAAR. — HOOFDREDACTEUR: N. GROENHART — GRIFFIER: R. L. BOSCH — REDACTEUREN: G. H. HOFSTEDE —

H. C. VAN CAPPELLE — W. F. SAARBERG — E. J. VLES —

LOSSE NUMMERS f 0.35.

REDACTIE-ADRES: MARKT 37a — UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
23STE JAARGANG 17 NOVEMBER 1950 8 BLZ. NO. 6

TECHN. HOOGESCHOOL.

Bij het tergen van de olifant in de diergaarde kan men ver gaan, maar er komt een ogenblik dat het hem te gek wordt, dan — daar hij de tralies van de gaarde kent — wendt hij zich af en spoedt zich ziedend naar zijn nachthok.

Zo'n aanblik bood de Corpsvergadering (ja ons verhaal wordt eentonig, lezer). Wij moesten erkennen dat wij niet in staat waren, binnen de perken der burgerlijke beleefdheid, adequate termen te vinden. De olifant beviel tenslotte van een muisje. En weer staat het gemiddelde Corpslid vrijwel niets anders te doen dan voort te gaan zijn afgevaardigden moreel te steunen. Jammer, jammer van alle opgehoopte energie, die voorlopig nog op non-actief gesteld is.

Laten wij — bij wijze van zieden in het nachthok — nog maar weer eens nagaan hoe het onheilspellend gerommel uit pers en radio, hier aanstonds geciteerd, over ons is gekomen.

Door alle geharrewar in en buiten Delft om en nabij het P₁-P₂-conflict, loopt kronkelend een rode draad, die zich in honderd vraagtekens en tegenstrijdigheden verward: de Academische Senaat.

Vraagtekens en tegenstrijdigheden: de Memorie van Toelichting bij het Wetsontwerp schreeuwt de lezer de afwezigheid van het fiat van deze Senaat bijkans in de oren. De Minister moet toch wel donders goed gevoeld hebben dat, met het ontbrekende fiat, het ontwerp aanstonds naakt en kouwelijk op de ontleedtafel der Tweede Kamer komt te liggen. Heeft hij soms, net als wij, van het geheime Senaatsbesluit van 30 November pas gehoord toen het te laat was? Och, kom. Waarom, is het op zo'n opdringerige manier gepasseerd? Een achterdeurtje, opzettelijk openg laten? Hoe dan ook; diezelfde Academische Senaat heeft er gebruik van gemaakt en een Commissie ad hoc, „ter bestudering van het selectievraagstuk in heel zijn omvang” ingesteld, alsof op het laatste ogenblik een brillante inval op kwam duiken, die alles in een ander daglicht stelde.

Op het instellen van zo'n Commissie, op een dergelijke bestudering, is van studentenzijde nu al sinds meer dan 3 jaren aangedrongen. Ruim 25 jaar geleden heeft de grootvader van Uw Redactioneel-schrijver, in een rede (die in druk verscheen) tot de Kamer van Koophandel en Fabrieken, van Salland, een dergelijk onderzoek reeds bepleit. Nu het bijna te laat is krijgen we dus toch zo'n Commissie: wie had dat na alle praten nog verwacht?

Waarom de Academische Senaat zo doet? ziehier onze alternatieven:

1. Uit berekening: energie dissipatie van de studenten op belendende percelen.
2. Om geen „gezicht” te verliezen.
3. Om wel „gezicht” te verliezen.
4. Zomaar.
5. Dat gaat je niks aan.
6. Tenslotte moet U niet vergeten waar U staat, nietwaar? U bent toch maar zo'n Delftenaar die er maar met de pet naar gooit en die er aanstonds misschien uitvliegt (zie citaat, Vrij Nederland hieronder).
7. Om „collega” te mogen zeggen tegen Einstein (zie zelfde citaat).
8. Tegengestelde van 7.

Meer instemming gevoelden wij destijds bij het lezen van het voorlopig verslag der Eerste Kamer over de begroting van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen waaruit we, om de tere stijl niet te verflenzen, woordelijk citeren:

„Enige leden konden zich niet geheel onttrekken aan de indruk, dat in enkele gevallen zekere spontaneïteit en impulsiviteit op de beslissingen van de Minister een grotere invloed hebben gehad dan, mede met het oog op de onmisbare continuïteit in het beleid, wenselijk moet worden geoordeeld en dat een iets rustiger overweging en een meer veelzijdig overleg soms teleurstelling en moeilijkheden had kunnen voorkomen.

Dezelfde leden waarschuwden tegen overdrijving bij het beschouwen van het verband tussen onderwijs en industrialisatie. Het doel van het onderwijs blijve primair en principieel gericht op de vorming tot mens en burger en niet op die van aanstaand arbeider in de industrie zonder meer.”

Maar, wat schrijft de pers nu wel van de P₁-P₂ affaire?

Vrij Nederland heeft de primeur:

„Minister Rutten gaat de Delftenaren fors aanpakken; 40 % studeert nooit af en de helft doet er meer dan 8 jaar over: dat kost de gemeenschap handenvol geld! Wie voortaan niet binnen 4 jaar zijn propjes doet vliegt er uit. O zo.

.....Als die Delftenaren, die er maar met de pet naar gooien nu eens een voorbeeld namen aan dr A. Pais 32 jaar, een groot deel van zijn studententijd ondergedoken geweest, en nu mag hij „collega” zeggen tegen Einstein, want hij is hoogleraar in de kernphysica geworden in Princeton.

MAAR DR PAIS HEEFT DAN OOK BIJ ONS IN AMSTERDAM GESTUDEERD.” (Kapitaal van de Red.)

Waarlijk, de Academische Senaat verdient niet beter dan in verband gebracht te worden, zoals h'er in de alternatieven 6 en 7 gebeurde, met de onbesuisde dagboekankraam van Vrij Nederland gezweven nog van de Bram-van-Delft-leuter in de Delftsche Courant.

Inspice et cautus eris.

Labele Frans
 Neemt thans
 Armzwaaiend of-ie
 (Door Premselamanie?)
 Half gaar is.
 De failliete inventaris
 — van Almanak-advertentie plee,
 tot en met Hoger Onderwijs wee —
 van Gerrit de Zwijger over.
 T.H., de grote Belover,
 Lacht in zijn handje
 Als hij het opgewonden standje
 Goed bekijkt.
 Het Corps bezwijkt!
 O, Maagd zoudt ge ledepoppen vragen,
 Dan koos men toch nog: Koppenhagen!

Tegen Dik de plagiaris
 Zeg ik: Kom probeer het maar es,
 — Misschien, na twee jaar, een echte secretaris? —
 Ik wou dat 't waar is!
 En jongste laatstelijk van de Redactie
 Belach ik hem als 'k naar zijn kak zie.
 Helaas het is slechts een protserige pose
 Gevolg van ontijdige Stylose.

De jeunesse dorée
 Geeft ook acte de presence
 Door Odins jeune premier
 Op het slappe koord te laten dansen.

Maar bij het gouden hek,
 Ho maar, geen grote bek,
 Geen die zich handhaven kan.
 Trek je d'r maar niks van an.
 Net als Charles kun je nu toch zeker weten,
 Dat je strakjes boven mag gaan eten.

Ferdinant de Nihilist
 Schuchtere en obscure hanger
 De Muze werd van h-m niet zwanger,
 (Miskraam van een Opportunist.)
 Spijbelen bij God Apool.
 Hoe heb je met je glimmend facie
 Voor Archivaris de audatie,
 Dat afkeer wekkende gepraat
 Van zo'n tweederangs castraat.
 Aambeiaardierse schandjool,
 O, gut het scheelde maar een fractie
 Of 't was een plé voor de Redactie.

En dan nog die Hazeu,
 Bah! Je wordt het beu,
 Die kroelend als een reu,
 Door Gijs in 't zadel is geholpen.
 Wie kan dat goed vertolken?
 Het likken van dat Strebersmoel?
 Al strevend naar zijn dure doel
 Is hij omhoog gedreven.
 Was liever in de bak gebleven!

INTREDE.

Zoals 't publiek, dat opgewonden
Om domheid aan het klappen slaat,
Zo druppelt vol de dageraad.
Wie heeft een blauwdruk van wat gaat
Gebeuren? En met hongermonden
Als spreeuwen, is het uur dat slaat
De lege dag. Steeds iemand staat
Op de plaats waar wij vroeger stonden.

De tijd maakt dit — al is het laat
Tot een complex van kamerzonde
Met tergerstrèd gaan de seconden,
Een doffe klokslag — is het Londen?
Een kogelratel — Stalingrad
Een laffe smaak; en ongezonde...
Ach wat! De tijd heelt alle wonden
En het verschil van goed en kwaad.

Tot wie was het dat wij eens zonden
De wanstalt van de eigen haat,
Om een verliespunt of de smaad?
De enkeling die steeds weer praat
En slechts door lint zich weet verbonden,
Wat nog? — de een strijkt op de maat
Maar of hij danst of wand'len gaat
Wie zei dat sommigen wat kónden?

Men ziet het goed — Steeds iemand staat
Op de plaats waar wij vroeger stonden.
Ach wat — de tijd heelt alle wonden
En het verschil van goed en kwaad.

UITTREDE.

De kaars was uitgegaan.

Een luide klap en klatterend vielen de stukken van de spiegel
op de rode plavuizen, het geluid tienmaal weerkaatsend.

Goedenmorgen! Ik hief mijn beker op, en langzaam liep ik
op hem toe. Nu bewoog ook de gestalte. Voorzichtig stond
ik op. Weer die echo's en dan doodse stilte. Ik riep weer. Nu
kon ik hem iets beter zien. De echo's weerkaatsten in de
ruimte. Ik vermande mij en riep. Het gezicht was niet te zien.
Bij het flauwe, bewegelijke licht van de kamers kon ik vaag
een gestalte onderscheiden, die daar doodstil zat. Voorzich-
tig keek ik om mij heen en plotseling verstijfde ik. Maar weer
leek het of er iets bewoog. Plotseling leek het mij, of ik
niet geheel alleen was, maar direct zette ik deze gedachte van
mij af, want niets was te horen dan de geluiden van buiten
en ik vulde een nieuwe beker.

Dit vat en dit huis waren nu het mijne en ik zou alles laten
opknappen en het huis zou herleven in zijn oude historie. De
kleur van de straal, die mijn beker vulde, was van een prach-

tig dieprood in het kaarslicht. De wijn begon mij steeds beter
te smaken en tintelde in mijn lichaam. Een derde beker
volgde. Ik vulde een volgende beker en ondertussen reali-
seerde ik mij de vreemde situatie waarin ik mij bevond in dit
verlaten huis, geheel alleen, geen sterveling mijlen ver in de
ontrek.

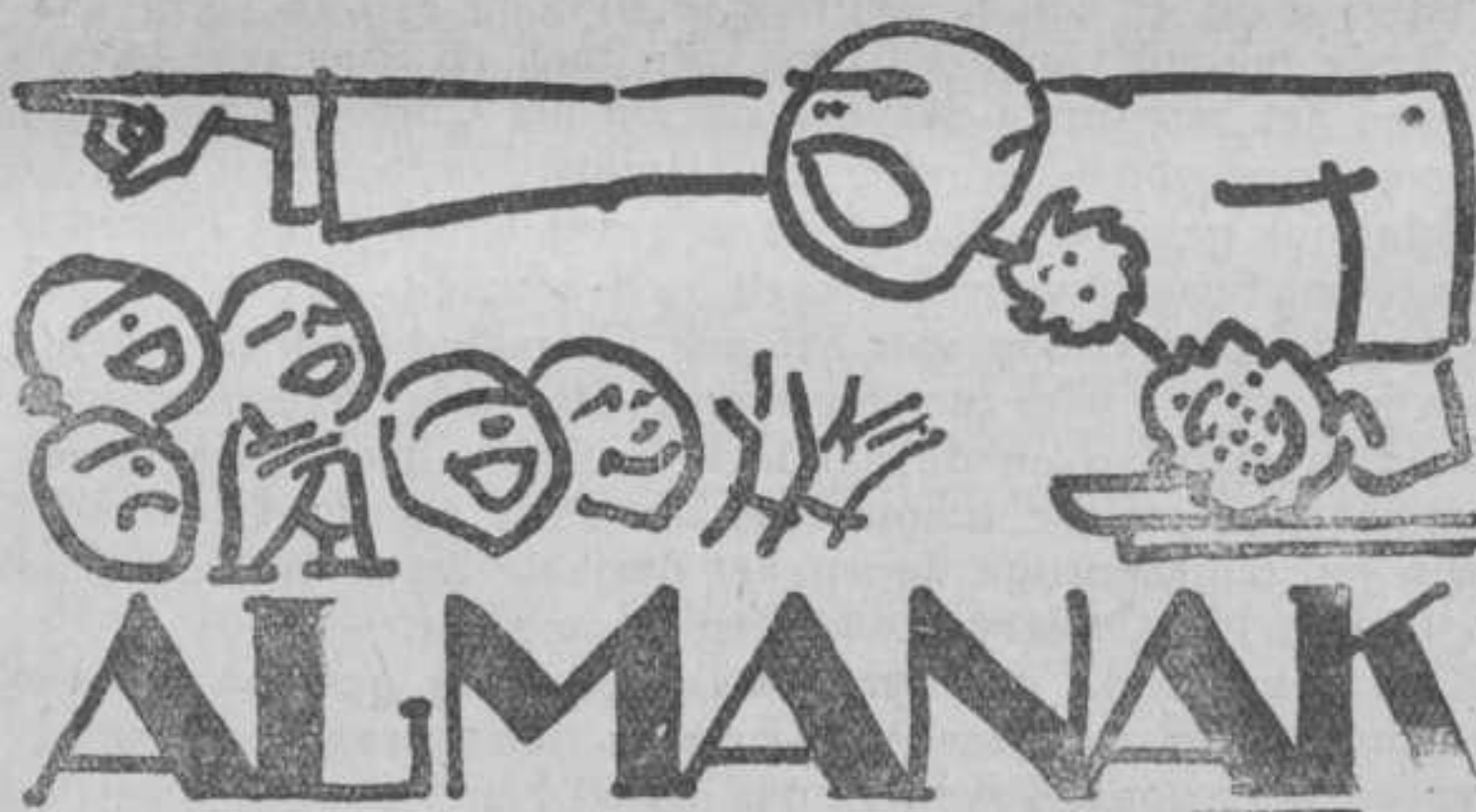
Nooit had ik zulke verrukkelijke wijn geproefd. Dit vat moest
hier al die tijd in dit eenzame, verlaten huis hebben gestaan.
Naar de smaak kan ik niet nalaten, even de kraan onder in
het vat om te draaien en tot mijn grote verbazing stroomde
plotseling met een klaterend geluid, dat weerkaaste in de
gewelfde ruimte, op de rode plavuizen een flonkerende straal
van het purperen vocht. Een oude tinnen beker hing aan een
haak aan de muur. Plotseling viel het licht op een met stof
en spinrag bedekt wijnavat.

Het flakkerende licht van de kaars viel op de beschimmelde
muren en kaatste terug op de gewelfde zoldering. Tenslotte
belande ik langs een stenen wenteltrap in de kelder.

Ik ging de andere kamers binnen, de bibliotheek die leeg was,
de werkkamer, de keuken. Alles was even leeg en onheil-
spellend. Verscheidene van de ramen waren gebroken en een
koude tocht deed de resten van de gordijnen heen en weer
bewegen. Het moest een van mijn voorouders geweest zijn.
Aan de muur hing nog een oud schilderij van een man met
een nors gelaat en een woeste baard. De kamer was leeg en
op de vloer lagen glasscherven. Dit moest de woonkamer
zijn. Op goed geluk opende ik een van de deuren die op de
hall uitkwamen. Ik begon mijn onderzoekingsstocht. Spook-
achtig verlichtte mijn kaars nu een grote hall waarop vele
deuren uitkwamen en waar eens vele grootse en schitterende
feesten gehouden moesten zijn. Gewapend hiermee vond ik
tastende mijn weg. Voorzichtig stak ik een lucifer aan en
vond op een oude kist in de gang een kaars liggen. Licht
scheen er niet te zijn. De doffe, klamme atmosfeer kwam mij
tegenwoordig. Nieuwsgierig stapte ik naar binnen.

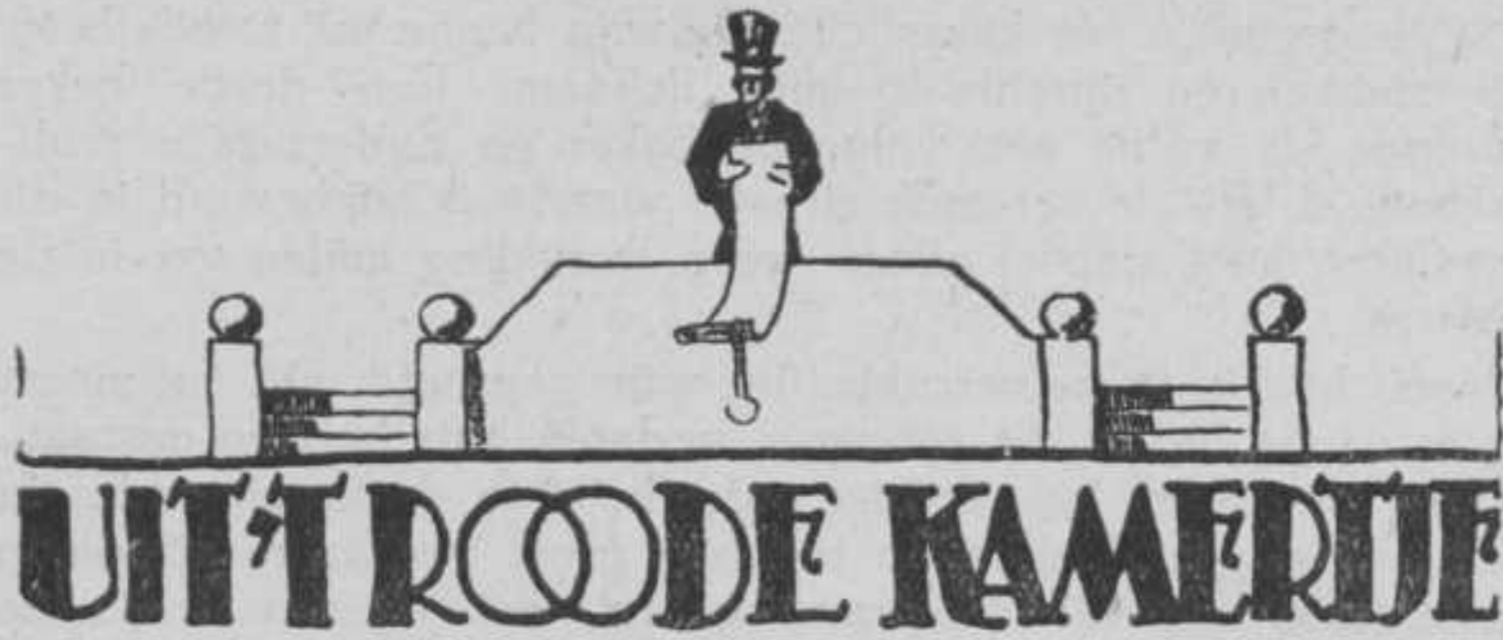
De oude, eiken deur week piepend en krakend achteruit,
toen ik de zware sleutel, die de notaris mij die middag had
overhandigd, in het slot omdraaide. De tuin was een trooste-
loze wildernis en de oprijlaan ligt op sommige plaatsen maar
nauwelijks meer een weg naar het huis vrij. De vuilgrijze,
met mos begroeide muren, en de scheefhangende luiken deden
vermoeden, dat niemand zich in de laatste tientallen
jaren enige moeite had gegeven om het te onderhouden. Het
zag er triest en vervallen uit. Het begon al donker te worden
toen eindelijk, temidden van hoge bomen, de omtrekken van
het huis voor mij opdoemden.

SENF.

MENGELWERK
BANDVIGNET
VARIA

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER G. KINGMA TER GELEGENHEID VAN ZIJN AFTREDEN ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS OP 9 NOVEMBER 1950.

M.H. Senatoren,

M.H. Ereleden van de Senaat,

M.H. te Instaleren Senatoren,

M.H. Leden van het D.S.C.,

M.H.:

Wederom is het ogenblik aangebroken, waarop de Senaat die thans voor U staat, zijn functie op jongere schouders zal overdragen. Na een jaar lang het voorrecht te hebben gehad het Corps te mogen vertegenwoordigen en U voor te gaan, heeft deze Senaat zich vandaag voor het laatst aan een hem dierbaar geworden taak gewijd.

Voor het laatst is het ook dat ik vanaf deze plaats het woord tot U zal richten.

En waar het den Senaat gegeven is het Corps, zijn omstandigheden en hoedanigheden, de wijze waarop het leeft en waarop dit leven naar buiten treedt, vanuit een zeer bijzondere gezichtshoek te beschouwen, wil ik thans hier nog een korte wijle uitweiden over enkele indrukken en ervaringen bij een dergelijke beschouwingwijze opgedaan.

Twee aspecten wil ik daarbij afzonderlijk volgen: het interne Corpsleven en hetgeen meer valt onder het optreden van het Corps naar buiten. Twee aspecten die aan het begin van dit Senaatsjaar wel veel meer gescheiden leken, aan het eind van dit jaar zeer nauw met elkaar zijn verweven geraakt.

Het bijzonder karakter van een samenleving, die het Corps vormt is zijn steeds veranderende inhoud. Een inhoud, die gevormd wordt door zijn leden en waar steeds weer andere gezichten, steeds weer andere gedachten, steeds weer andere personen de kern van uitmaken.

Het is goed er aan te herinneren, dat bij een zo sterk wisselende inhoud van het Corps, zijn toch zo constante karakter en het eenvormig stempel, dat op het Corpsleven door de jaren heen wordt gedrukt, zijn oorzaak vindt in tradities, en veelal ook gebonden is aan de in grove lijnen gelijk blijvende omgeving waarbinnen dit leven zich afspeelt. Want uiterlijk is steeds het verloop van het ene Corpsjaar ongeveer gelijk aan het andere. Het zijn steeds weer dezelfde gebeurtenissen, die zich afspelen en de aandacht trekken, het is ook steeds nagenoeg hetzelfde schouwspel dat men ontwaart, wanneer men op gelijksoortige dagen het normale leven op de Sociëteit en in de Onderverenigingen gade slaat.

Schier ongemerkt geeft men zich aan deze gewoonten over en doet eraan mee vaak nog zonder zich te realiseren waarom en ten voordeel waarvan.

De waarde treedt eerst dan naar voren wanneer het gebruik dreigt verloren te gaan en men zich opnieuw moet afvragen wat de zin ervan is. Zo behoort het te zijn en op deze wijze wordt een natuurlijk tegenwicht gevormd tegen de verstarrende werking, die uitgaat van een Corpsleven dat alleen op de handhaving van tradities zou zijn gegrondvest.

De laatste tijd begint zich echter meer en meer een ontwikkeling af te tekenen, waarbij verschillende sinds lange tijd algemeen gangbare gebeurtenissen op zeer onbevredigende wijze verlopen of zelfs geheel achterwege blijven. Te veel en onnodig hapert er iets aan de gewone dagelijkse gang der dingen waarvan het verloop ons hier toch ook als een kostbaar goed door ouderen is geleerd.

Het spijt mij te moeten zeggen dat zelfs de Senaat zich hiervan niet vrij kan pleiten. Ik geloof wel dat een ieder het betreurt wanneer dit vóórkomt. In de toekomst zal het zaak zijn, te voorkómen.

Wanneer we ons leven beschouwen als een spel dan is het zeker gerechtvaardigd het Corpsleven zo te zien. Maar dan houdt dit ook in dat een ieder ervan uit dient te gaan de spelregels te respecteren. Nooit mag men zich laten verleiden deze regelen aan te tasten om zó zijn spel te winnen.

Ik betreurt het dat vele vaak persoonlijke meningsverschillen, hoger worden gesteld dan de aanvaarding van het raam

waarbinnen ze dienen te worden uitgevochten. Ik betreurt het ook dat men steeds meer zijn waardering voor de *persoon* af laat hangen van de vraag of de ander al dan niet van eenzelfde *mening* is, en een verschil van mening al voldoende acht de regels van het spel te verwaarlozen.

Dit is een ontwikkeling die ik heb moeten constateren en die mij met bezorgdheid vervult. Want ik voel hierin een afronden van markante punten en het ontnemen van het relief dat dit Corps door de jaren heen waardig is geweest. Meer nog dan terwille van de meest belangrijke externe gebeurtenissen dient Gij terwille van het interne Corpsleven te beseffen, dat dit Corps niets is zonder U, Mijne Heren!!!

Gij zijt het Corps!!!

Ik wil thans nog een korte blik werpen op het afgelopen jaar voor zover zich dit uitstrekt buiten de grenzen van het interne Corpsleven.

Ik hoop dat U zult kunnen rechtvaardigen, wanneer ik na de Corpsvergadering van gisterenavond, thans niet meer zoals gebruikelijk, Uw aandacht vraag voor de verhouding met de Technische Hogeschool. Ik wil U slechts deze vergadering in herinnering roepen en vaststellen hoe somber het is, dat er omstandigheden zijn gegroeid, die de vergadering noopten zich in een motie van koele zakelijkheid t.o.v. deze Hogeschool uit te spreken.

Uiterst somber, maar daar tegenover staan lichtpunten die tot grote vreugde stemmen en die mij — ondanks de tekortkomingen welke ik in het voorgaande niet kon verzwijgen — de toekomst met vertrouwen tegemoet doen zien.

Op zichzelf betreurenswaardige en ongewenste gebeurtenissen hebben ons dooreen geschud en ons veel méér dan wij dat waren, bewust doen worden van de voorrechten die wij hier in Delft en speciaal in dit Corps, zo dikwijls onbewust genoten.

Talrijke — in de bodem van ons Corps verborgen — bronnen, die totaal schenen te zijn verdroogd schenken sinds kort een weldadige stroom van nieuwe krachten.

Zeker, wij weten ons samengedrongen, maar dit behoeft op zichzelf niets gunstigs te betekenen.

Wij zien echter veel duidelijker dan bij de aanvang van dit Senaatsjaar zowel de rechten waarop wij aanspraak maken, als de plichten die ons daarmee zijn opgelegd.

Deze bewustwording zal strijd uitlokken, ook weer: zowel om onze rechten gehandhaafd te zien als om onze niet geringe plichten na te komen.

Deze bewustwording zal ons nopen het beste in ons te geven! In oprechte vreugde mag ik dit Senaatsjaar besluiten en constateren:

HET CORPS LEEFT!

Mijne Heren Ereleden van den Senaat,

Hier in woorden uit te drukken, welk een vreugde het voor de thans aftredende Senaat geweest is te ontdekken, hoezeer U allen steeds meeleeft in datgene, wat den Senaat of het Corps betreft, daartoe voel ik mij helaas niet in staat. Ik kan U verzekeren, dat Uw voortdurende bereidwilligheid op elk ogenblik, dat de Senaat Uw hulp inriep, voor ons dit afgelopen jaar een grote steun is geweest, hoezeer U er echter ook voor waakte zich te mengen in aangelegenheden, waarin wij meenden zonder Uw hulp te kunnen handelen.

Bovenal heeft Uw aanwezigheid echter in grote mate bijgedragen tot de waarde die dit jaar voor ons gehad heeft.

Persoonlijk moge ik mijn dank betuigen tegenover diegenen in Uw midden, die tot een verwerking van de grote moeilijkheden, waarvoor ik mij gesteld zag, op zo bovenmatige wijze hebben bijgedragen. Dat ik mij voor het uitspreken van deze dank, thans nagenoeg geheel tot uw college kan beperken, is mij een grote vreugde.

Mijne Heren Medesenatoren,

Een jaar lang hebben wij op deze wijze naast elkaar gezeten en gestaan, over enkele ogenblikken wordt deze periode afgesloten. Het zal de eerste momenten een merkwaardige gewaarwording zijn ons niet meer aaneengebonden te weten door onze gemeenschappelijke taak. Het voorrecht de Senaat te mogen zijn van dit, ons Delftsch Studenten Corps, zullen wij zo dadelijk afstaan.

Voordien wil ik echter mijn dank uitspreken voor de steun die ik steeds van U heb mogen ontvangen en voor de eendracht die U steeds hebt bewaard en die speciaal voor mij zo grote waarde had.

Met vreugde zou ik ook willen gewagen van de diepe vriendschap die tussen ons gegroeid is en die niet gebonden is aan de grenzen van het Corps of den Senaat en die ook niet zijn einde zal vinden bij de komende hamerslagen, die het achter ons liggende jaar zullen afsluiten.

Mijnheer van Koppenhage,

De functie, die ik zodadelijk aan U zal overdragen, bergt twee zeer verschillende aspecten in zich. Daar is allereerst datgene, wat in verband staat met het interne Corpsleven, maar aan de andere zijde alles wat voortvloeit uit de positie van de Delftse studentenwereld tegenover de Technische Hogeschool.

Te veel, helaas, heeft het accent in het afgelopen jaar gelegen op het laatste. Te veel enerzijds, omdat het eigenlijke Corpsleven en het beleid in dezen te voeren, daardoor op de tweede plaats dreigde te komen; anderzijds, omdat men zich terecht kan afvragen, of datgene, wat op deze wijze is bereikt, deze houding achteraf nog kan rechtvaardigen.

Ik ben daarom verheugd in U degene te zien, die dit accent ongetwijfeld weer zult weten te verleggen. Veel aandacht zal het Corpsleven van U gaan opeisen en het is goed, dat U Uw werkterrein verlegt naar deze zalen. Ik kan u verzekeren dat U hier minder teleurstellingen zult ondervinden.

Met deze hamerslag dechargeer ik mijzelf en ik installeer in mijn plaats als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps den Heer F. v. Koppenhagen.

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER F. VAN KOPPENHAGE TER GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE TOT PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS OP 9 NOVEMBER 1950.

Mijnheer Kingma,

Nu U zojuist Uw functie aan mij hebt overgedragen is het mij een vreugd U vanaf deze plaats te mogen toespreken. Het afgelopen jaar is van grote betekenis geweest voor het Corps. En niet alleen voor het Corps maar ook voor de gehele Delftse Studenten wereld. Het grote probleem, dat we allen hebben zien aankomen, maar dat zich in het bijzonder toegespitst heeft in dit jaar. En het is Uw grote verdienste geweest, dat gij zo volledig Uw krachten en energie aan de behandeling van deze kwestie hebt gegeven.

Het is mij dan ook een voorrecht, zij het slechts in bescheiden mate, te mogen memoreren, wat U dit jaar niet alleen voor het Corps, maar ook voor de gehele Delftse Studentenwereld hebt gedaan. Te weinig wordt beseft, wat voor moeilijkheden U als President van de D.S.R. met de Commissie van Overleg hebt moeten overwinnen. Te weinig ook, hoeveel tijd U en enige Ereleden van den Senaat hebben gegeven, om het probleem zo goed mogelijk op te lossen. De opgave om enerzijds voet bij stuk te houden betreffende Uw standpunt en anderzijds de goede verstandhouding tussen Hogeschool en studenten te bewaren, was groot.

Het is mij dan ook een behoefte U lof toe te zwaaien voor de wijze, waarop U deze opgave behandeld hebt.

Bovendien stond U voor de moeilijkheid, daar de door mij hierboven genoemde kwestie grotendeels achter de schermen geregeld werd, te moeten zwijgen op diverse Corpsvergaderingen, zelfs bij dringende informaties van de leden.

U hebt op U zo eigen wijze U van Uw taak weten te kwijten en wel op een manier, die bewondering van ons afdwingt. Met een groot respect voor al hetgeen U in het afgelopen jaar gedaan hebt, zeg ik U dank namens het Delftsche Studenten Corps.

Mijne Heren Senatoren,

De woorden van waardering, welke ik tot Uw zojuist afgetreden President heb gericht, komen ook U toe. Gij vieren hebt het mogelijk gemaakt, dat Uw President zijn taak op zo'n voortreffelijke wijze kon uitvoeren. Gij zijt hem tot een steun geweest en hebt voor hem waargenomen, wanneer zijn functie hem elders deed vertoeven.

Uw enthousiasme kennen wij allen.

Gij zijt een eenheid geweest.

En het is mede dank zij dit feit, dat de Senaat in dit afgelopen jaar zoveel heeft kunnen doen.

Namens het Delftsch Studenten Corps zeg ik U hier dank voor.

Zo is nu het plechtige moment genaderd, waarbij U waarschijnlijk diverse gedachten door het hoofd spelen, gedachten van vreugde wellicht, dat Uw taak volbracht is, gedachten van droefenis, dat ge moet scheiden van Uw functie,

die U zo na aan het hart heeft gelegen, dat moment, waarop ik met deze hamerslag dechargeer de Heren J. D. Bierens de Haan als Secretaris, E. van Walsum als Thesaurier, G. Cnoop Koopmans als Archivaris en C. M. F. van Rossem als Commissaris en installeer achtereenvolgens in hun plaats de Heren D. van Woerkom, W. F. van Spengler, F. C. Rauwenhoff en S. J. Hazeu.

Mijne Heren Mede-Senatoren,

Het ogenblik is gekomen, dat wij door een hamerslag officieel met elkaar verbonden zijn. Het is mijn wens, dat de band, welke hier geslagen werd, één van vriendschap en samenwerking zal worden en ik vertrouw er op, dat het zo zal zijn.

Echter wil ik niet nalaten alvorens verder te gaan, de gedachte, welke bij mij is opgekomen, aan U voor te leggen. Misschien zult U zich een bekend varium uit den Almanak herinneren, hetwelk luidde:

„Carré boeren, Heer”.

Met U wil ik een moment het beeld van het pokerspel vasthouden, waarbij als één van de hoogste worpen geldt een pokerworp. Vergelijkten we ons vijven met de bekende stenen, dan wordt onze eenheid gesymboliseerd door de pokerworp. Moge het zo zijn, dat de huidige worp gedaan onder de beker een goede is, moge het lot, welke ons vijven bij elkaar bracht, zorgdragen, dat wanneer na een jaar de beker opgetild wordt, ons worpbeeld geeft: „Poker Heren”.

De gedachte niet alléén in onze taak te staan maar ons gesteund te weten, zal ons de kracht geven onze functie te aanvaarden en zo goed mogelijk ten einde te brengen.

Mijne Heren Ereleden van den Senaat en Oud-Senatoren,

Wanneer er ooit een bewijs gegeven is, van hoeveel waarde Uw College is, dan is dat wel dit jaar.

In de problemen, welke dit jaar groot zijn, bent U thuis. Wij daarentegen staan er grotendeels nieuw en onervaren tegenover. Slechts de wetenschap, dat een beroep op Uw medewerking, nu meer dan ooit nodig, niet te vergeefs zal zijn, stelt de Senaat in staat zijn taak op zich te nemen.

Mijne Heren leden van het Delftsch Studenten Corps,

Het valt niet te verhelen, dat het Delftsch Studenten Corps een moeilijk jaar tegemoet gaat.

Voordat ik U het een en ander schets betreffende het komende jaar, wil ik U mede terugvoeren in de geschiedenis van het Corps en wel tot het jaar 1861. Eén van de belangrijkste jaren van het Corps.

Onder verwijzing naar het U allen zo bekende gedenkboek wil ik U een paar artikels van het beruchte reglement van 1861 aanhalen, waardoor in die tijd een felle strijd ontstond tussen de toenmalige Academie en de Delftsche studenten. Art. 57. Geen kweekeling mag zonder toestemming van den Directeur van studie veranderen.

Art. 62 is een analogon van de P_1-P_2 kwestie.

Art. 60 behelst in het kort, dat geen verenigingen opgericht mogen worden, noch serenades gehouden zonder toestemming van den Directeur.

Art. 84. Art. 60 is ook van toepassing op de bestaande vereenigingen.

De verontwaardiging was groot. Vooral tegen de laatste twee art. Zij waren direct tegen het Corps gericht.

De strijd liep hoog op. U allen weet of behoort te weten, dat de kwestie uiteindelijk ten gunste van de studenten werd beslist. Het was gegaan om de vrijheid van de student en de vrijheid van studie.

Wanneer U de gebeurtenissen, welke door mij ter oprissing hierboven werden geschetst, vergelijkt met de feiten, waarvoor wij thans in het jaar 1950 staan, dan valt er een merkwaardige tegenstelling op.

Ging de strijd in de jaren 1858—1861 hoofdzakelijk om het bestaansrecht van het Corps en om de onafhankelijkheid van het Corps t.o.v. de toenmalige Academie, thans echter ligt het geschilpunt op het gebied van de studie, al worden indirect hierdoor de activiteiten van het Corps bedreigd.

Een jaar lang werd over de P_1-P_2 kwestie van gedachten gewisseld met de Senaat van de Technische Hogeschool.

Het resultaat is U allen bekend.

Het dispuutgezelschap „Vrije Studie”, hetwelk naar aanleiding van de kwestie van 1861 werd opgericht, zal ook nu zijn kracht aan het huidige vraagstuk moeten wijden. In deze tijd dient men te beseffen, wat vrije studie wil zeggen. Al moge Vrije Studie in de loop der jaren zich tot een lezingengenootschap ontwikkeld hebben, het is tevens altijd een symbool geweest van bewust student-zijn.

Het dispuut „Vrije Studie”, de concretisering van dat symbool, zal in verband met het actuele heden tot zijn doelstelling van 1861 moeten terugkeren. Zij zal vooral de jongere leden van het D.S.C. duidelijk moeten maken, wat het begrip vrije studie inhoudt.

Thans wil ik mij bezighouden met het interne leven van het Corps zelf. Nu meer dan ooit moet het U duidelijk zijn in welke situatie het Corps verkeert.

Nu meer dan ooit, wordt van buitenaf op het Corps gelet. Het Corps zal blij moeten geven, dat het zijn bestaan waard is.

Mochten wij ons tijdens het XXe lustrum verheugen in een groot enthousiasme en in een sterke activiteit, heden moeten wij een verslapping constateren.

Juist, nu het Corps in zijn uitingen bedreigd wordt, is het nodig, dat wij allen beseffen, hoe belangrijk het is te zorgen, dat het Corps sterk blijft.

De studie stelt zware eisen aan U, doch ik verwacht van U, dat U zich des ondanks volledig aan het Corps zult geven op de momenten, dat het dit van U vraagt. Vooral in deze dagen zult U zich de stelregel eigen moeten maken: Uw tijd zodanig in te delen, dat het U mogelijk is, U zowel met de studie als met het Corps bezig te houden op een zodanige wijze, dat het het Corps en U voldoening geeft. Vooral Gij jongeren behoort hiervan doordrongen te zijn. Maar ook Gij ouderen moet beseffen, dat U verantwoordelijkheid draagt. Hoewel het begrijpelijk is, dat de gedachte aan afstuderen en daarmee eventueel verloven of andere toekomstplannen U bezig houden, hoeft dit geen reden voor U te zijn om U aan het Corps te onttrekken.

Juist in de onderverenigingen ziet men het voorbeeld hoe de ouderen de jongeren hun enthousiasme kunnen aanwakkeren. Wanneer we de onderverenigingen bezien valt het op, dat er in het laatste jaar onregelmatigheden gebeurd zijn. Zo is er een ondervereniging, welke sinds zijn lustrum vorige jaar bijna niets meer gedaan heeft. Ik vraag U, zal in dit geval het eerste jaar voor wie alles nog nieuw is, niet terecht de vraag stellen „Bestaat deze ondervereniging werkelijk?” Mocht vroeger het Corps stijl pretenderen, thans valt, wanneer men de recente gebeurtenissen beschouwt, op, dat de besturen van diverse onderverenigingen deze stijl niet meer weten te handhaven.

Mogen de leden en Ereleden van die besturen meer critiek gaan uitoefenen op de gedragingen van deze mensen, zij de wens van den Senaat.

Edoch, wij staan nog vrijwel aan het begin van het jaar en daarom wil ik niet langer stilstaan bij het verleden, maar de toekomst bezien. Wij verkeren nu in de na-groentijd. In de na-groentijd is het vooral van belang zich met de opvoeding van het eerste jaar bezig te houden. Niet alleen door

opbouwende critiek op hen te leveren, maar ook de vreugden te tonen, welke men kan vinden in het Corps en op de Sociëteit, hen te wijzen op de waarde van tradities in de goede zin van het woord. In verband hiermede moet het mij nog van het hart, dat er groepen in het Corps zijn, welke sommige tradities in gevaar brengen. De gewoonte om de disputen in de Almanak te vermelden, doet een buitenstaander ten onrechte vermoeden, dat zij wat in het Corps betekenen.

In verband met het komende lustrum van de Delftsche Stutenden Roeivereeniging „Laga” wil de Senaat de hoop uitspreken, dat Laga in het nieuwe jaar zijn oude kracht en mentaliteit weer mag herwinnen.

Mijne Heren,

Vroeger in vervlogen tijden toen het Corps nog echt bestond. Te vaak wordt deze zin aangehaald om eigen onvermogen te verbloemen. Te gemakkelijk om het eigen geweten in slaap te sussen.

Bedenkt, dat niet voor niets, het Corps de spreuk „Inspice et cautus eris” voert.

De letterlijke zin hiervan luidt:

„Onderzoekt en gij zult voorzichtig zijn”.

Doch velen van ons zeggen:

„Onderzoekt en behoudt het goede”.

Deze twee begrippen: „onderzoeken en het goede behouden”, zou ik een moment willen vasthouden. In vroeger jaren heeft men gezocht, gevonden en het goede behouden. Doch dit mag nooit een rede voor U zijn om op dit gevonden goed te blijven teren. Telkens moet U zich afvragen: „Is het goed, zoals het is”. Ook in deze tijd, nu het zo noodzakelijk is, moet U U zelve onderzoeken en U aan het Corps spiegelen, opdat gij het goede behoudt.

Zo kunt gij er aan medewerken, dat ook nu het Corps écht bestaat.

Mijn overtuiging is, dat het Corps niet beter of slechter is dan vroeger. Hoogstens anders, getuige ons XXe lustrum, waar de financiële draagkracht van de leden minder was dan vroeger, maar waar men toch veel plezier had, doordat men meer dan in vroeger jaren zélf aan de voorbereidingen van het feest gewerkt had. Zo zal het ook nú en in de toekomst moeten zijn. Gij zult aan het Corps moeten werken. Gij zult een deel van Uw persoonlijk leven moeten geven. Gij zult U opofferingen voor het Corps moeten getroosten. Opdat uiteindelijk voor U zal gelden:

„Inspice Et Cautus Eris”.

Met deze hamerslag sluit ik het openbare gedeelte van deze Senaatsvergadering.

Delft, 14 November.

Beste M.,

Het artikel dat ik in de vorige Spiegel schreef vond ik bij herlezing, vanmorgen, ook niet alles. Ik had er een zeer bepaalde bedoeling mee, n.l. te wijzen op het feit dat de normale gesprekston tussen Hoogleraar en student bij ons, voor zover die überhaupt bestaat, evenredig afneemt naarmate het thema belangrijker wordt.

Je ziet dat ik nu al zó onder de invloed van ministers en Senatoren ben geraakt, dat ik het ook niet zonder toelichting kan stellen:

Men heeft ons de laatste jaren vele voorbeelden uit Amerika voor de neus gezet. Zelfs herinner ik mij een Hoogleraar die betoogde dat wij ook met P₁ en P₂-boeien aan nog vrij als vogeltjes zouden zijn, vergeleken bij onze transatlantische collega's.

Ik zou je willen voorstellen dat we, om het evenwicht wat te herstellen, nu eens een Studenten-studiecommissie naar de U.S.A. zenden, die een rapport over de Amerikaanse Hoogleraar samenstelt. Ik kan mij namelijk niet aan de indruk onttrekken, dat wij in onze verhouding Hoogleraar—student, veel meer op onze Oostelijke, dan op onze Westelijke burens zijn georiënteerd. Historisch gezien is dat natuurlijk alleszins

verklaarbaar, maar even begrijpelijk komt het mij toch voor, wanneer we zouden proberen daaraan eens iets te veranderen. Het zou goed zijn, wanneer we op een acceptabele manier gingen propageren, dat het gesprek tussen Hoogleraar en Student, en dit niet als toevallige omstandigheid, maar als onderwijstaak, niet alléén voor de student van waarde behoeft te zijn.

Soms denk ik, dat een belangrijke aanleiding voor de tegenwoordige ontwikkeling daarin ligt, dat de Hoogleraren, en dan vooral de ouderen onder hen (de goeden niet te na gesproken), het contact met onze generatie verloren hebben. Uit deze zienswijze, en uit de manier waarop men het probleem zal kunnen oplossen vloeien een paar stellingen voort: dat overleg niet alléén op officiële basis behoeft te geschieden, maar dat er ook een informeel overleg kan zijn, waarbij veel meer geleidingen van docenten- en studentenmaatschappij betrokken kunnen worden.

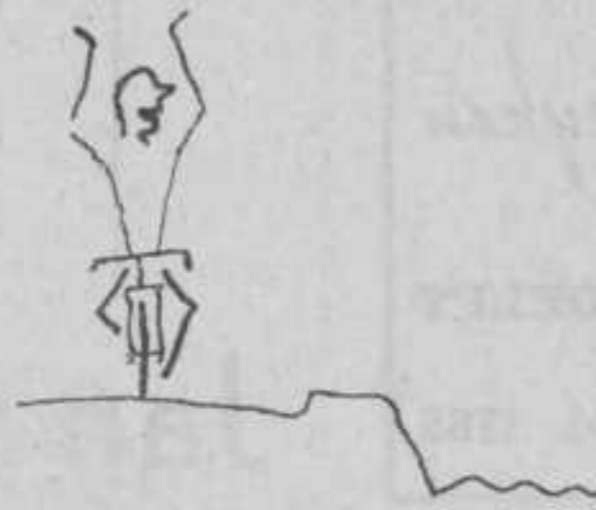
dat het verantwoordelijkheidsbesef van de studenten zal toenemen naarmate de persoonlijke contacten met Hoogleraar en zijn staf méér op menselijke dan op wetenschappelijke basis plaats vinden.

Het is allemaal een beetje moeilijk om in kort bestek te zeggen. Ik hoop dat je begrepen hebt wáár ik heen wilde in het redactioneel: Zolang men elkaar wederzijds met officiële stukken, moties en rapporten te lijf gaat, kan er van een Hogeschoolgemeenschap geen sprake zijn. Dat is geen afkeuring van de huidige ontwikkeling onzerzijds. Wij kunnen niet anders dan óók officieel zijn in deze. Wanneer je er echter met mij van uit wilt gaan, dat een groot deel van de huidige ontwikkeling berust op wanbegrip, en daaruit voortvloeiend wantrouwen, dan dienen we de zaak niet alleen op zijn mérite's te bezien, maar ook thans niet de achtergronden en mogelijke verbeteringen daarvan, uit het oog te verliezen.

Bij de Senaatsoverdracht op 9 November j.l. stelde de Senaat zich als volgt samen:

F. van Koppenhagen	President
D. van Woerkom	Secretaris
W. F. van Spengler	Thesaurier
F. C. Rauwenhoff	Archivaris
	Vice-President
S. J. Hazeu	Commissaris
	Vice-Secretaris.
	Namens den Senaat,
	D. v. WOERKOM,
	Secretaris.

D.S.R.V. „LAGA”.

Het Bestuur der D.S.R.V. „LAGA” heeft zich na de jongste wisseling als volgt samengesteld:

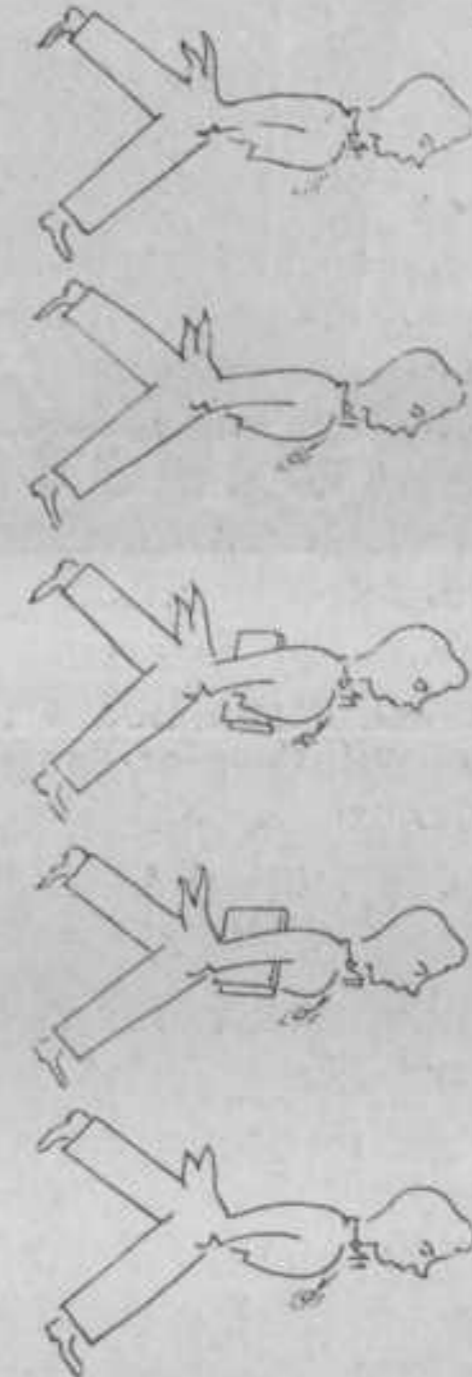
D. van den Berg	President
R. Bürmann	Secretaris
A. K. E. ten Bruggen Cate	Thesaurier
J. van Delden	Commissaris A.
P. J. Heddema	Commissaris B.
	Namens het Bestuur,
	R. BÜRMANN,
	Secretaris.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat maakt bekend, dat hij Dinsdag 21 November 1950 te 20.00 uur een Corpsvergadering in de Sociëteit „Phoenix” zal houden.

Agenda:
 Opening.
 Notulen.
 Dispensatie van Hoofdstuk X art. 15 en Hoofdstuk VI art. 26.
 Almanak (Verschijningsvorm).
 Rondvraag.
 Sluiting.

Namens den Senaat,
 D. VAN WOERKOM,
 Secretaris.

VEREENIGINGEN

DELFTSCHE STUDENTEN ALPENCLUB.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Alpenclub, dat zich in de loop der Bestuursvergadering van 2 November 1950 als volgt samenstelde:

A. C. van Daalen,	President.
M. C. A. van Nievelt,	Secretaris.
J. A. M. ten Houte de Lange,	Thesaurier.
J. J. van den Broek,	Skibube,

brengt het volgende nadrukkelijk onder de aandacht van eerstejaars:

In tegenstelling tot de regeling met de andere onderverenigingen, kunnen eerstejaars, die hun activiteiten in de kring der D.S.A.C. willen ontplooiën, zich pas volledig lid der D.S.A.C. noemen na opgave bij het Bestuur. Deze regeling is een gevolg van het lidmaatschap der Nederlandse Alpen Vereniging (waarbij inbegrepen een abonnement op het maandblad „de Berggids”) en eventueel dat van de Nederlandse Ski Vereniging.

Nadere inlichtingen zal het Bestuur gaarne verstrekken.

Namens het Bestuur,
 M. C. A. VAN NIEVELT,
 Secretaris.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Schaakclub „Paris” heeft zich na de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld.

H. C. Simon Thomas	President.
R. J. Sielcken,	Secretaris.
E. W. Insinger,	Thesaurier.
J. J. van den Broek,	Commissaris.
	Namens het Bestuur,
	R. J. SIELCKEN
	Secretaris.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereniging heeft zich bij de jongste wisseling samengesteld als volgt:

A. de Jeu,	President.
K. W. Blom,	Secretaris.
E. H. Vlierboom,	Thesaurier.
W. G. Einthoven,	Filmcommissaris.
P. C. Dekker,	Commissaris van materiaal,
	Archivaris en bibliothecaris.

Namens het Bestuur der D.S.A.F.V.
 K. W. BLOM,
 Secretaris.

Bestel vroegtijdig
 UW
 FOTOGRAAF *Reyken*
 VOOR diners
IN OF BUITEN DELFT
 Koornmarkt 72
 Tel. 1765

Een aloude en
 goede MOS
 's avonds even nog
 een BIERTJE bij

Jan Garos

Fa. H. C. JANSSEN
 Noordeinde 38-40 — Delft

**Stalhouderij en Luxe
 Autoverhuur**

Speciaal ingericht voor alle
 gelegenheden.

Dag en nacht geopend
Taxibedrijf
 Telefoon 499

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde,
 Natuurkunde, Mechanica,
 Waarnemingsrekening

Paulus Buysstr. 40, Tel. 550302
 Den Haag.

Ik heb trek in Oude Vlek!

OUDE VLEK

Zeer fijne oude genever uit Delft

TEL. 166

Naaml. Venn.
**Delftsche
 Stoomwasscherij**
 v/b A. VAN OSSELEN

Oostsingel 152 — Delft
 Geen filialen

H.H. Studenten
 Wilt U verzekerd zijn van lekker

Brood, Bescuit en Koek

Uw corpsleverancier
A. W. Unger
 Markt 21 - Telefoon 222
 heeft het voor U.

'n vorstelijk
 glas bier

Oranjeboom

Drukkerij Waltman (A. J. Mulder), Koornmarkt 62, Delft

INSPICE ET CAUTUS ERIS

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

BULLETIN

HET HEK VAN DE DAM.

Motto: Gaat de kwestie soms wat dieper
Kom, ad fundum geen gemiet,
Ruzie, woorden, stil venijn,
Haal een vaatje oude wijn.

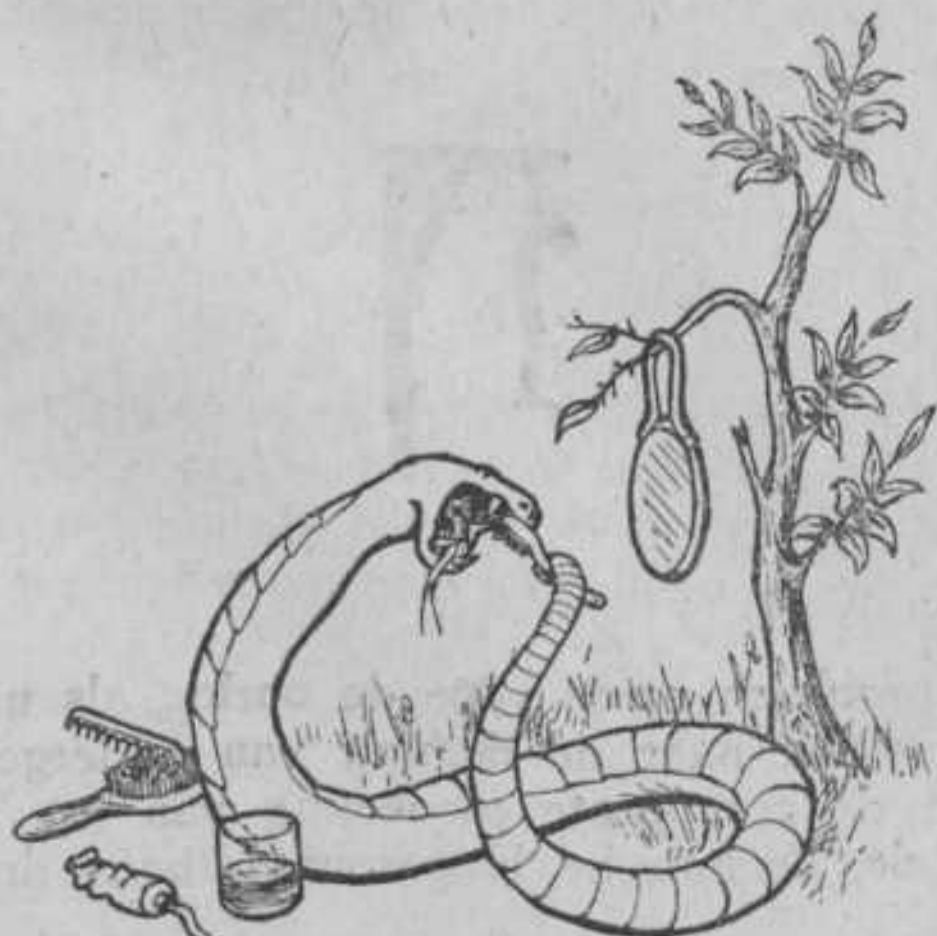
D.V.S.V. Lustrum.

Heden den 1sten November gewerd de Redactie op deze allerheiligste dag deze allerzieligste boodschap.

Hevig geschrokken over het feit, dat na een jaar zwijgen dit de beloning is, wil zij nu het haar verworven document in extenso afdrukken en heeft zij dit voorzien van enkele kanttekeningen, die a prima vista bij haar opgekomen zijn, evenwel zonder volledigheid te beogen.

De Redactie zal zich eindelijk uitspreken, nadat zij een jaar lang gezweven heeft, om het overleg niet te schaden, nu kan zij zich niet langer bedwingen, zonder haar zelfrespect te verliezen, nu alles om niet gebleken is.

Men bedenke dat dit een Wetsontwerp is met Memorie van Toelichting, waarna volgt het voorlopig verslag uit de Kamer, vervolgens de Memorie van Antwoord, gevolgd door mondelinge discussies (ré- en duplieken) waarna pas de beslissing volgt (al of niet met stemming) door de Kamerleden. Ziehier het kwaad:

WIJZIGING VAN DE HOGERONDERWIJSWET ONTWERP VAN WET.

Wij JULIANA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is een nadere regeling te treffen met betrekking tot het afleggen van examens aan de technische hogeschool en tevens aldaar de opleiding voor metaalkundig ingenieur mogelijk te maken:

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De hoger-onderwijswet wordt als volgt gewijzigd:

I. in het eerste lid van artikel 122 wordt tussen de woorden „wordt” en „ieder” ingevoegd de zinsnede: „behoudens het bepaalde in artikel 122bis”;

II. na artikel 122 wordt ingevoegd een nieuw artikel 122bis, luidende als volgt:

1. Degene, die zonder geldige reden het eerste en het tweede gedeelte van het eerste examen niet binnen bij algemene maatregel van bestuur voor beide delen vast te stellen termijnen met goed gevolg heeft afgelegd, wordt de gelegenheid tot het afleggen van dit examen ontzegd.

2. Het College van rector en assessoren beslist, de betrokken afdeling ghehoord, over de ontzegging, bedoeld in het eerste lid. Tot ontzegging wordt niet besloten, dan nadat de betrokkene gelegenheid heeft gekregen te worden gehoord.

3. Van de beslissing ontvangt de betrokkene schriftelijk mededeling.

4. Binnen een maand na dagtekening van deze mededeling kan de betrokkene tegen de beslissing een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen bij Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen. Deze beslist binnen twee maanden op dit beroep.

III. in artikel 118 wordt na het bepaalde onder 10e ingevoegd:

„11e. van metaalkundig ingenieur.”, in verband waarmede de punt achter „geodetisch ingenieur” wordt gewijzigd in een punt komma.

IV. in artikel 129 wordt na „vliegtuigbouwkundig ingenieur”, ingevoegd: metaalkundig ingenieur.

Artikel 2.

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en blijft, voor zover betreft het bepaalde in artikel 1, onder I en II, van kracht tot 1 September 1956.

Las en en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

1. De groep studenten, welke door het onderhavige ontwerp zou worden weggezonden, bestaat uit ten hoogste 1 à 2 % der nieuw ingeschrevenen, d.i. naar schatting gemiddeld per jaar, 5 studenten per afdeling. Problematisch is of, naar aantal, gesproken kan worden van het „in beslag leggen van ruimten en mogelijkheden der T.H.” door deze kleine groep (zie ook 6).
2. Vanaf 1948 loopt het aantal nieuw ingeschrevenen belangrijk terug.*) Publicaties van bepaalde studierichtingen (Civiel) en gewijzigde economische omstandigheden zullen ongetwijfeld in de toekomst nog velen afschrikken.
*) Noodmaatregelen in verschillende laboratoria en afdelingen blijken reeds voor een belangrijk deel opgeheven.
- 2a. De memórie van toelichting zal toch niet dwingen tot het gebruik van archieven? De onze gaan terug tot 1861.
3. Wij zouden het aantal professoren, ministers en andere prelaten niet willen opnoemen, die niet binnen acht jaar hun studie beëindigden.
4. Aan te nemen valt dat het grootste gedeelte van de 40 % mensen zijn, die na een jaar studie door allereerste omstandigheden (het zakken voor het eerste examen) besluiten heen te gaan of van studierichting te veranderen. Als zodanig is dit cijfer een tendentieus argument voor deze regeling.
5. Men vraagt zich af, waardóór deze resultaten zo ongunstig zijn. Komt het door de studieprogramma's, de examenregelingen of anderszins? Zou de voorgestelde regeling een oplossing bieden? Wie is eigenlijk verantwoordelijk voor de studieprogramma's?
6. Het zeer ernstige nadeel, dat het grote aantal achterblijvers het onderwijs zou berokkenen (zie ook 1) is problematisch; het is overduidelijk dat studenten, welke hun examen niet in een jaar gehaald hebben, het volgend jaar niet op de zelfde wijze gebruik zullen maken van de „ruimten en mogelijkheden der T.H.”, daar men geen colleges en oefeningen twee keer volgt. Financiële en ruimtelijke argumenten komen zodoende in een zeer vreemd daglicht te staan.
7. Dat studenten het onderwijs niet blijken te kunnen volgen is een probleem dat onderdeel uitmaakt van het algemene selectievraagstuk, waarbij b.v. de volgende onderwerpen horen:
 - a. verzwarende der eindexamens,
 - b. eventuele toelatingsexamens voor de T.H.,
 - c. Numerus clausus,
 - d. goede voorlichting voor, tijdens en na inschrijving T.H.,
 - e. een goed studieprogramma vnl. voor de eerste twee jaren,
 - f. goede examenregelingen,
 - g. goede tafelmanieren,
 Zonder in de mérites etc. van bovengenoemde punten te treden, zou men kunnen opmerken, dat het argument ontbreekt, waarom juist dit punt uit al deze problematiek gelicht is.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het onderhavige ontwerp beoogt in hoofdzaak de nadere tegen te gaan, die het technisch hoger onderwijs ondervindt ten gevolge van de omstandigheid, dat studenten, die blijken het hoger onderwijs niet met vrucht te volgen, op ruimten en mogelijkheden aan de overvolle Technische Ho-

1

2

geschool beslag blijven leggen. Reeds vóór de oorlog bleven vele studenten wel wat lang ingeschreven aan de Technische Hogeschool. Van het totale aantal studenten van drie lichtingen, 1930 tot 1933, studeerde slechts 51 pct. binnen 8 jaar

2a

3

af, terwijl het percentage van hen, die hun studie niet beëindigden, ongeveer 40 pct. bedroegen. Recente gegevens wijzen op ongunstiger resultaten.

4

5

Van het grote aantal achterblijvers ondervindt het onderwijs zelf zeer ernstig nadeel. Juist bij een instelling als de Tech-

6

nische Hogeschool, waar het veelal aankomt op werk in laboratoria en instituten, treden deze bezwaren duidelijk aan het licht. De beschikbare plaatsen, waarvan het aantal uiteraard niet onbepaald is, worden voor een belangrijk gedeelte ingenomen door studenten, die het onderwijs niet blijken te kunnen volgen, zulks ten koste van degenen, die het wel kunnen.

7

Terwijl dit probleem reeds vóór de oorlog als urgent werd beschouwd, is het naar de mening van ondergetekende in verband met de zeer grote toeneming van het aantal studenten aan de Technische Hogeschool thans dringend ge-

- 8/9. Is het nu werkelijk zo, dat al dat geld door deze maatregel is veilig gesteld? Zouden U, ik en wij allen niet enige doeltreffende maatregelen kunnen bedenken?

10. Het feit dat de termijnen niet zijn vastgesteld, geeft ons geen garantie, dat te gelegener tijd de eisen nog niet eens zullen worden verzwaaard.

11. Speelt bij bedoeld overleg een rol de vraag of een student bij normale deelname aan het studentenleven zijn examen volgens programma kan afleggen? Heeft de T.H. een reëel programma ooit gekend en wat zijn daarvoor de maatstaven?

12. Men zou ook wel bevreesd kunnen zijn voor de schadelijke gevolgen van de psychologische dwang, die van deze maatregel zal uitgaan op de jongere jaars, en die tot gevolg zal hebben, dat men zich meer op de rechtstreekse examenstof en minder op de daarbuiten liggende onderwerpen (Studentenactiviteiten, culturele ontwikkeling, studie voor vakonderwerpen, kortom het wezenlijke studeren) zal toeleggen.

13. Met schrik denken we aan de administratie en de juris prudentie, welke uit deze regeling zal ontstaan en vragen ons af of kostbare tijd, van minister, departement, curatorium, afdelingsvergadering en hoogleraren nodig voor deze behoedzame beoordeling van hoogst subjectieve en subtiele argumenten, wel verantwoord is in deze drukke tijden. Al dat gemiet kost maar geld.

14. De wettelijke sanctie op de te stellen norm zal juist van praktische betekenis zijn voor iederéén die zich inschrijft en niet alleen voor hen die evident misbruik maken van de hen gegeven vrijheid (zie ook 11).

wenst naar een oplossing te zoeken. De noodzaak van een regeling als voorgesteld springt des te meer in het oog, wanneer men let op de belangrijke voorzieningen, die de laatste jaren zowel ten aanzien van het beheer als ten aanzien van het onderwijs in het belang van de Technische Hogeschool zijn getroffen. Deze voorzieningen, die verhoging van het

8/9

pen van het technisch hoger onderwijs beogen, zouden bezwaarlijk het verwachte gunstige resultaat kunnen hebben, wanneer niet tevens op korte termijn een wettelijk voorschrift ter bereiking van een zekere selectie tijdens de studie zou worden gegeven.

Mede gelet op bovengenoemde ongunstige percentages is ondergetekende van mening, dat een wettelijke regeling, waarbij de toelating tot de examens beperkt wordt, de meeste waarborgen voor een verantwoord beleid in dezen geeft. Daartoe wordt in het onderhavige ontwerp voorgesteld de gelegenheid tot het afleggen van de beide delen van het eerste — dus het propaedeutisch — examen te ontzeggen aan hen, die zonder dat daartoe geldige redenen aangevoerd kunnen worden niet binnen nader te bepalen termijnen deze

10

delen met goed gevolg hebben afgelegd. Dit houdt in, dat, wanneer men het eerste gedeelte binnen de vast te stellen termijn heeft afgelegd en dus toegelaten is tot het tweede gedeelte, ook dit tweede gedeelte binnen een bepaalde termijn met goed gevolg moet zijn afgelegd. Het ligt voorshands in het voornemen voor het eerste examen een tijdslimiet van 4 jaren te stellen, met dien verstande, dat het eerste deel in elk geval binnen 2 jaar met goed gevolg moet zijn afgelegd. Ondergetekende is voornemens met curatoren van de hogeschool in overleg te treden alvorens bedoelde termijn definitief vast te stellen. De termijnen zullen derhalve ruim

11

voldoende zijn en niet alleen berekend zijn naar de nodige studietijd, maar zo ruim zijn, dat er voldoende tijd zal overblijven om aan het studentenleven deel te nemen. Aan de ene kant wordt hiermee de waarborg gegeven, dat het hoger onderwijs geen schools karakter krijgt; aan de andere kant, dat de vrijheid niet zover misbruikt mag worden, dat zij leidt tot schade van het hoger onderwijs en van de studenten zelf.

12

12

Als geldige redenen voor het niet afleggen van het examen binnen de vastgestelde termijnen kunnen bij voorbeeld genoemd worden: ziekte of een gemotiveerde overgang naar een andere studierichting. De regeling zal met grote behoedzaamheid worden gehanteerd; daartoe is zij ten overvloede

13

nog met wettelijke waarborgen omgeven.

Ook indien in enig geval deelneming aan het studentenleven als een geldige reden door rector en assessoren zou worden aangemerkt, komt dit niet in strijd met de grondgedachte van de bepaling. De wettelijke sanctie op de te stellen norm zal van praktische betekenis zijn voor hen, die evident misbruik

14

maken van hun vrijheid, alsmede voor degenen, die duidelijk blijk hebben gegeven niet de nodige geschiktheid voor de gekozen studie te bezitten, dus in het algemeen voor hen, die een zeer ernstig remmende invloed op het onderwijs uitoefenen.

Allereerst wordt de betrokkene blijkens het voorstel, voordat ten aanzien van hem tot ontzegging besloten wordt, in de gelegenheid gesteld zijn bezwaren aan het college van rector

15

15. Een duidelijke motivering waarom juist deze maatregel geen uitstel gedooft is nog steeds niet gevolgd.

Conclusie:

Dat het tijdelijk karakter van de voorgestelde voorziening de weg openlaat om het vraagstuk op een later tijdstip in een breder — algemeen hoger onderwijsverband — te bezien, mag het enige lichtpunt *schijnen*, in werkelijkheid kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken, dat gezien de gang van zaken tot nu toe, deze zinsnede symptomatisch is in het daglicht waarin de toestand zich nu beweegt, en wij zachtken voortgetrokken blijven door de lijnen der geleidelijkheid, opdat zij niet breken.

Het enige werkelijke lichtpunt is de nieuwe afdeling voor de metaalingenieurs, die de Redactie van harte geluk wenst met hun bereikte succes echter zonder de maatregelen die hen zullen vergezellen.

Litteratuur opgaven:

- Memorandum D.S.R. (te verkrijgen op het Hoofdgeb.).
- Studie over Ingenieursopleiding van de D.S.R. 1947 (uitverkocht).
- Rapport van de Comm. ter Bestudering van het Techn. Hoger Onderwijs in Amerika (Kon. Instituut).
- Leergang Reorganisatie T.H.
- Archieven D.S.C. (Gedenkboek, Almanakken 1861, 1925).
- Rapport van de C.C. 1906.
- Sectie N.
- Recente gegevens van de Minister.
- Verslag van het D.S.D.G. „Vrije Studie” in Almanak 1950.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps maakt bekend dat: Woensdag 8 November a.s. te 20.00 uur op de Boveneetzaal een Corpsvergadering gehouden zal worden.

Agenda:

- Opening.
- Notulen.
- Verklaring D.S.R.
- Rondvraag.
- Sluiting.

Namens den Senaat,
J. D. BIERENS DE HAAN,
Secretaris.

en assessoren kenbaar te maken, terwijl voorts tegen de beslissing tot ontzegging nog beroep bij de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen openstaat.

Op zich zelf had ondergetekende er de voorkeur aan gegeven het probleem te laten rusten tot de behandeling van het ontwerp van een nieuwe Hoger-onderwijswet, dat nog in bewerking is, doch gelet op het grote belang voor Nederland op een spoedige verbetering van ons technisch hoger onderwijs, is een zodanig uitstel naar zijn mening niet verantwoord.

Het tijdelijk karakter van de thans voorgestelde voorziening laat de weg open om het vraagstuk op een later tijdstip in een breder — algemeen hoger onderwijsverband — te bezien. Het ontwerp behelst voorts de invoering in de Hoger-onderwijswet van het diploma van metaalkundig ingenieur.

In ons land is het voorlichten van en het medewerken aan de op metaalkundig gebied werkende bedrijven en het opleiden van hiervoor deskundige ingenieurs tot nu toe zeer gebrekkig geweest. In deze leemte werd vóór de oorlog eniger mate voorzien door het in eigen bedrijf opleiden van wetenschappelijke en technische krachten, door het aannemen van buitenlanders en door het zenden van jonge krachten uit de bedrijven naar buitenlandse instellingen van hoger onderwijs.

De snel voortschrijdende ontwikkeling van de wetenschap en de techniek der metalen eist, wil Nederland een plaats op deze gebieden innemen, dat aan een instelling van hoger onderwijs personen kunnen worden gevormd, die deze wetenschap en techniek beheersen en aan de ontwikkeling er van kunnen medewerken.

Ondergetekende acht het daarom nodig, dat een opleiding wordt geschapen, die het gehele gebied der metaalkunde bestrijkt.

Hij is van mening, dat de juiste weg hiertoe is het instellen van een opleiding voor metaalkundig ingenieur.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

TH. RUTTEN.

De student Frans v. G. die voor de tweede maal voor zijn propjes gezakt was begaf zich met knikkende knieën naar de groene deur. Achter de deur zetelden Rector en Assessoren. Het onderzoek naar de geldigheid van de redenen voor het zaken van de student Frans v. G. kon aanvangen.

De pedel klopte, zwaaide de deur open als een waker de poort van de bajes en diende aan: „De student Frans v. G. en zijn gevolmachtigd raadsman”. Vanaf dit moment nam de advocaat de leiding op zich; hij boog en glimlachte we tegen het morgenlicht in (het was zeven uur) en ging, daartoe genood, zitten, Frans viel schuin achter hem moeilijk in een keiharde leunstoel en droomde weldra weg. Voor hem klaterde het vragen en antwoorden, maar al spoedig raakte hij in het juridisch jargon het spoor bijster, dit drukte hem aanvankelijk, maar tenleste gleed zijn aandacht weg en naarmate het zonnetje aan kracht won, bij het voortschrijden der uren, werd hij beter wakker en stilliger overtuigd dat dit handig jongleren met woorden niet hem betreffen kon. Hij dacht nog slechts aan zijn wenende ouders en verloofde buiten.

Plotseling schrok hij op, er werden enkele korte vragen tot hem gericht:

„Heeft U nog iets op te merken?”

„Ja zeker professor”, stotterde de student Frans v. G., „ja zeker, ik ben ziek geweest in de afgelopen twee jaren, de doktersattesten hebben wij bij ons en... en... ik heb een jaar geroeid, maar... o ja, dat wilde ik nog vragen... we hebben de Varsity verloren, geldt het dan wel?”

Vaag hoorde men de advocaat mompelen: „De jurisprudentie voorziet hierin nog niet”, en een slim lachje.

Nu moet men weten dat Frans wel had zien aankomen dat hij zou zakken en derhalve door wat relaties en medelijden wekken voor zijn toestand er in geslaagd was vier maanden voor de fatale datum een bestuursplaats te krijgen in Paris (een officieel als „geldige reden” geclassificeerde vereniging). Het was zijn sterkste troef.

Maar hij had zijn zelfvertrouwen herwonnen en speelde hem met een volmaakt pokerface uit:

„Vier maanden Paris!”

„Vier maanden Paris!” zuchtten Rector en Assessoren, „maar meneer, waar hebben we dan eigenlijk drie en een half uur over zitten praten? Vier maanden Paris, dat is genoeg”.

v. G.

DE SPIEGEL

OFFICIËEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS

I
G
O
V

B
O
R
R
E
L

Wij zijn er van overtuigd, dat de handen der leden ditmaal gretiger dan anders naar het nieuwe nummer op de leestafel zijn uitgestoken; zelfs de handen diegenen, die hardnekkig aan de waan blijven vasthouden, dat het Corps manifestaties als die van IGOV zou zijn ontgroeid!

Welk een tergende misvatting. Is ons kortgeleden niet op een Debating-avond nog eens terdege duidelijk gemaakt welk een verfrissende werking van het zonder schuldgevoelens afreageren onzer diepere driften kan uitgaan?

Toch moet ons iets van het hart: Telkenjare blijkt weer bij de diësvieringen, dat de leden niet meer de geest kunnen opbrengen om een feestelijke sfeer rond de borreltafel op te roepen. Of men hangt gezapig achterover in zijn stoel, of men wordt agressief en poogt de stilte met ruwe vloeken en het vernielen van glas- en houtwerk stuk te slaan. Veeleer schijnt het ons toe, dat het begrip „een gezellige dronk” aan het Corps is ontgroeid.

En nu wij toch de zwarte bril op hebben: Een eerste sluitingsavond heeft meer te bieden dan de mogelijkheid eens stiekum een kijkje te nemen in Senaats- en Commissariskamer of te kaarten aan de haard!

Een blik in het zetsel van de Almanak heeft ons geleerd, dat dit jaar de rubriek gevuld met bijdragen van leden, de naam Hengelwerk zal dragen; ach! Gelukkig heeft het leven ook zijn goede zijden. De Onderlinge wedstrijden van Laga hebben ons weer wat in de stemming kunnen brengen, al was het overigens maar goed dat de champagne ons de, laten we zeggen hoogst merkwaardige, manipulaties van enkele eerstejaars snel deed vergeten.

De dag had een genoegelijk en stemmig verloop, wellicht wel dank zij het feit dat de Laga-secretaris zich krampachtig aan zijn particulier hield.

Aangestoken door het gedrag van Senaat en vele besturen hebben wij tenslotte ook nog het een en ander met vreugde bekend te maken:

- In alle stilte is de afgelopen week een belangrijke commissie (Commissie Constantijn Huyghens) geïnstalleerd.
- Het O.O. v. h. D.S.C. „De Spiegel” krijgt voortaan ten gerieve van de heren Dekker en Philips ook een overzeese editie („bijbeldruk”).
- De prent op de voorpagina heeft ons zo bekoord, dat wij haar apart op kunstdrukpapier hebben laten drukken. Een beperkt aantal exemplaren zal de leden worden aangeboden voor de somma van f 0,25.
- tot en met z

SPIEGELLUSTRUM

26 November t/m 10 December

DELFTSCHE SCHOUW

Alleen omdat je President was
en een bikkelharde vent was
kon je met je vette grapjes
waarom men, noodgedwongen, slapjes
lachte, een jaar de Sociëteit bespelen
en ons gruwelijk vervelen.

Niet bar intelligent,
geestloze mos-agent
bot en lomp
weg met Tromp.

Een zeldzaam tactloos roeifiguur
kwam (hoe weet niemand) in 't Bestuur
Verdwenen zoals eens verschenen:
Obscuur; en niemand zal 't bewenen.

Ongetwijfeld zou de Vogel
zich een Aap geschrokken zijn,
als hij zag hoe het Bestuur is:
Hamel's kleuterklasje klein.

Maar nog hangt geen Aap daarboven
met een kransje in zijn poot:
Zo'n verandering is onmogelijk,
want de Vogel schrok zich Dood.

Phoenix' opgewonden standje,
't geduchte eerste-jaars tyrantje,
Op feestjes leuk bekakt pedantje
heeft nu de touwtjes in het handje.
Blaas je maar op tot olifantje,
je bent per slot een tenger plantje
en blijft voor ons toch altijd „Jantje”.

Wie is er zo slecht van de tongriem gesneden
maar wel uit een beter soort hout?
Wie gaat nu zo'n prachtige functie bekleden,
wie schrijft desondanks onverflauwd?
Voor wie blijft de Spiegel toch superieur?
Voor Spoelma, de oudste O.O. redacteur!

Daar gaat de nieuwe Vogeltrain,
hij rijdt op Kodak-Laga-wielen.
Stokersknecht is holle Hein,
Beike mag aan 't fluitje pielen.

I.G.O.V.

Verblijdt uw tijd

Hoe lang lijkt het geleden en hoe kort is het nog dag! De tijd van kachelstoken, nieuwe gezichten achter oude linten, en herfstbladeren in grachten, trekt alweer voorbij. De naderende winter laat de campus grauw en verlaten voor ons liggen en de bergen om Caux zijn alweer bedekt door een maagdelijke sneeuwlaag. Auto's staan net als de mensen afgetapt voor de kou in hun schuilplaats.

Staat er op uw kachel ook „je brule tout l'hiver”? Ja, nu de winterslaap is begonnen verdwijnt de opvoedende geest om ons heen, maar eerst dit nog

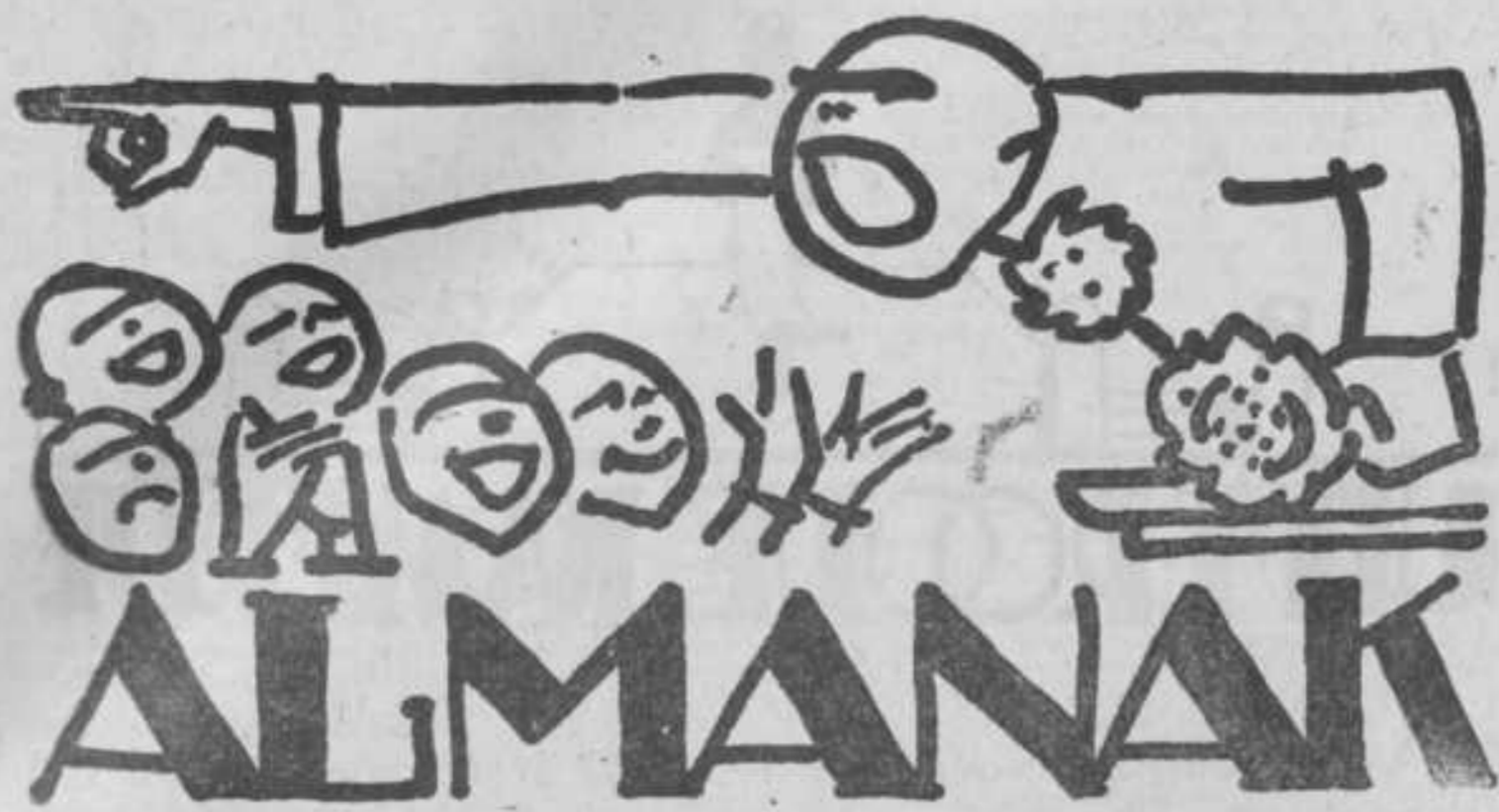
UITNODIGING

voor de leden van de delftsche
studenten sociëteit „phoenix”,
q.q. leden van het d.s.d.g.-I.G.O.V.

Ook dit jaar zal I.G.O.V. zijn welhaast traditionele internationale CABARET houden tijdens de dië van de Sociëteit op 19 November 1954.

Met één klap zal het Gezelschap U, van 17 tot 20 uur, uit Uw labiele beschutte evenwicht halen om U terug te voeren in de oude sferen van realiteit en onwerkelijkheid. Dit middel, onder psychologen confrontatie met het ware LEVEN genaamd, zal Uw energie en slapheid zeker ten goede komen.

Het programma zelf U zult het die avond zien. Het Gezelschap rekent op Uw aller warme belangstelling onder het motto: I.G.O.V. VERBLIJDT UW TIJD.

UIT 'T GEDENKBOEK, UITGEGEVEN BIJ
HET 25-JARIG BESTAAN VAN HET VOLKS-
DEMOCRATISCH OPLEIDINGS-CENTRUM
VOOR TECHNICI TE DELFT.

..... In die jaren reikten de imposante gebouwencomplexen van het V.O.T. reeds ver voorbij de vroegere gemeentegrenzen van Delft. In de gemeenteraad van Malenkowgrad (vroeger Rotterdam genaamd), waar nog een kleine reactionnaire minderheid bestond, werden bezwaren geopperd tegen 't feit, dat de nieuwste cursistenkazernes van het V.O.T. het centrum van de stad reeds gevaarlijk genaderd waren. Doch spoedig zag ook deze wankelmoedige stroming in, dat het V.O.T. als gemeenschapsbelang voorging boven lokale aangelegenheden, zoals stadsverwarmingleidingwaterpompstations.

In dit Gedenkboek past ook een relaas over het gerucht makend proces, waarbij 5 cursisten van het Opleidingscentrum werden verwijderd en ter beschikking van het Partijbestuur werden gesteld.

Bij de opheffing van de „Technische Hogeschool” en stichting van ons prachtig instituut werden de nodige maatregelen genomen, teneinde alle herinneringen aan het verderfelijke, door en door veramerikaniseerde onderwijssysteem weg te wassen. Terecht gaf daarom de Partijsecretaris voor Onderwijszaken order alle studenten publicaties, zoals „Almanakken”, vlugschriften genaamd „De Spiegel”, „De Wekker” e.d., te vernietigen.

Na die tijd werd er streng op toegezien, dat geen cursist zijn tijd nodig tot vorming van kameraad-technicus, misbruikte tot het schrijven van dit soort zinloze en de partijgeest ondermijnende lectuur.

Het proces betrof een vijftal cursisten, die in 't geheim een opruiend boek voorbereidden. Gegrepen door een vlag van schaamteloos conservatisme, na het lezen van een niet ingeleverd exemplaar van een oud studentenjaarboek voor het jaar 1955, besloot het span tot het samenstellen van een dergelijk reactionnair vod. In één van de waarheidsdetectorruimten van het V.O.T. richtten zij een zogenaamde „redactiekamer” in. Zij werkten onder een schuilnaam, met uitzondering van één van hen, die een dubbel leven leidde om zich geregeld tussen de bonafide cursisten te kunnen mengen, met het schandelijk oogmerk de geheime jaarrapporten van de ontspanningsverenigingen te bemachtigen. Uit de gevonden manuscripten bleek, op welke een ergerlijke wijze zij hun nietsvermoedende kameraden in rubrieken als „Varia” in het openbaar te schande wilden zetten. Ook kwamen gegevens aan het licht omtrent de ronselpraktijken van deze heren in de cantine, waarbij de cursisten onder voorspiegeling van gratis drank en een presentexemplaar verleid werden tot het schrijven van erotische verzen en het schetsen van caricaturale prenten van achtbare partijgenoten. Hoe ver het kwaad reeds voortgewoekerd was, blijkt wel uit het feit, dat er zelfs genoeg geld bijeengebracht was om een stotend luxueuze kافت, voorzien van een gouden plaatje, mogelijk te maken.

Overmoedig geworden door hun aanvankelijke successen, besloten de individuen aan het moment van verspreiding van hun product een, ten aanzien van de juist tot leraar geslagenen, ongepaste grap te verbinden.

Dit werd hun echter noodlottig, aangezien uitlekte dat zij voor dit doel de voor de midwinter-vacantie vastgezette cantine tafels op een vreemde manier hadden opgesteld. De organisatie kon verder eenvoudig opgerold worden, daar de leden herkenbaar waren aan een madeliefjesembleem op hun overall.

Bij het verhoor bleek al spoedig uit welke hoek de wind woei. De leerlingen gaven toe geld ontvangen te hebben van personen die destijds onder voorwendsel van een Amerikaanse studiebeurs van de toenmalige hogeschool waren weggekocht en sindsdien buiten het bevrijde Suropa woonden. Verscheidenen van deze „reunisten” hadden hoge betrekkingen in de Amerikaanse oorlogsindustrie.

De opening van de nieuwe afdeling van Krijgskundige Techniek is een verheugend teken van

VEREENIGINGEN

TOONEEL

ESCURIAL, November 1492.

De Koning, gehuld in zijn rode kamerjas, loopt geagiteerd door zijn slot, dat enkele uren gaans van de stad Madrid is gelegen. Dit slot, dat de schilderachtige naam draagt van „Escorial” is hier mede in volkomen tegenspraak, want niets is neerslachtiger en luguberder dan dit oude paleis met zijn holle gangen, waar eeuwenlang heersers van grote delen der wereld geleefd hebben en zich veilig gevoeld voor het morrende gepeupel dat altijd geheimzinnig rond de poorten doolt om de gevreesde Koning te zien en te kunnen haten. De Koning die alleen met een ijzeren tucht zich staande kan houden, altijd vrezend voor een aanslag op zijn leven, die alleen van zijn nar nog tegenspraak duldt een nar zoals deze behoort te zijn, vals klein en geniepig. De Koning is onrustig want een rare zeeman wil met een schip de aarde rond zeilen alsof de aarde niet plat zou zijn, maar eindelijk is hij toch besloten, hij zal Christoph Colomb een schip geven, misschien ontdekt hij nieuwe werelden, bevolkt door vreemde wezens.

Ach, beste lezers, U zult reeds begrepen hebben dat het bovenstaande relaas slechts een begin is. U kunt echter het vervolg met Uw ogen aanschouwen op 26 November in de Stads Doelen te Delft.

DE DIRECTEUREN VAN HET TOONEELBAL
MAKEN BEKEND, DAT DE PLAATS- EN
SOUPERKAARTEN OP MAANDAG 22, DINSDAG
23 EN WOENSDAG 24 NOVEMBER AF-
GEHAALD MOETEN WORDEN.

LAGA

Waarde lezers, Corpsleden,

Wanneer U elk jaar weer als enthousiast Laga-supporter naar de Varsity of andere wedstrijden gaat, ziet U Laga daar, zo niet in alle, dan wel in vele nummers deelnemen.

U weet dat de ploegen er zijn, U weet dat het aan enthousiasme van de roeiers nimmer ontbreekt, maar slechts weinigen van U weten hoe moeilijk het is deze ploegen met kans op succes te laten deelnemen.

Een onmisbare schakel in de opleiding van alle roeiers is de training in de overnaadse vier. Laga beschikte na de oorlog nog slechts over twee zeer oude en gebrekkige overnaadse vieren. Jarenlang was vernieuwing nodig, desondanks moesten hierin een steeds groter wordend aantal roeiers trainen.

Op Laga zijn tijdens de laatste Onderlinge Wedstrijden door prof. H. Kramers twee nieuwe overnaadse vieren gedoopt en daarmee in gebruik gesteld. Deze boten worden betaald uit het Botenfonds van Laga, dat door deze uitgave negatief is geworden.

Nog nimmer is het Botenfonds negatief geweest, maar ook nog nimmer is een aanschaf zo noodzakelijk geweest.

Om dit Botenfonds weer positief te maken is veel geld nodig en daarom doet Laga een beroep op ALLE Corpsleden om in te tekenen op de lijsten die op de Societeit zullen rondgaan.

Al komt of roeit U nooit op Laga, bedenk dan, dat ook U zich trots voelt wanneer Laga zijn kracht toont door te winnen.

Namens het Bestuur der D.S.R.V. „Laga”,
W. H. S. MEEUWISSE, (Thesaurier).

FOTOGRAFEN

In de onlangs gehouden bestuurvergadering heeft het bestuur van de D.S.A.F.V. zich als volgt samengesteld:

- A. Rörsch, President.
- B. de Graaf, Secretaris.
- W. H. S. Meeuwisse, Thesaurier.
- P. v. Duursen, Film-Commissaris.
- H. de Korver, Commissaris Materiaal.

Bovendien brengt het Bestuur nog onder de aandacht van de leden, de film

GREEN PASTURES

die Maandag 22 November 1954 te 20.00 uur vertoont wordt op de Boveneetzaal van de Societeit „Phoenix”.

Namens het Bestuur,
H. de Korver, Vice-Secretaris.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Societeit „Phoenix” deelt mede, dat op Vrijdag 19 November de viering van de 108ste Diës Natalis van de Societeit Phoenix zal plaatsvinden. Het programma van deze viering is als volgt:

- 4.— uur Receptie van het Bestuur.
 - 5.— uur I.G.O.V.-borrel.
 - 12.— uur Diësrede, uit te spreken door de President.
- Na afloop hiervan kroegjool.

De Societeit zal deze avond van 8.— tot 12.— voor de leden gesloten zijn.

Tevens is 't het Bestuur een genoeg U mee te kunnen delen, dat het zich na het uittreden van de heer L. M. Tromp op 8 November j.l. als volgt heeft samengesteld:

J. van Ettinger, President.
 H. F. van Goch, Secretaris.
 J. Boéré, Thesaurier.
 W. J. Spoelstra, Bibliothecaris.
 J. J. de Konink, Comm. v. h. Consumabel.
 W. H. S. Meeuwisse, Comm. v. d. Inventaris.
 B. J. Jannink, Archivaris, Vice-Secretaris.

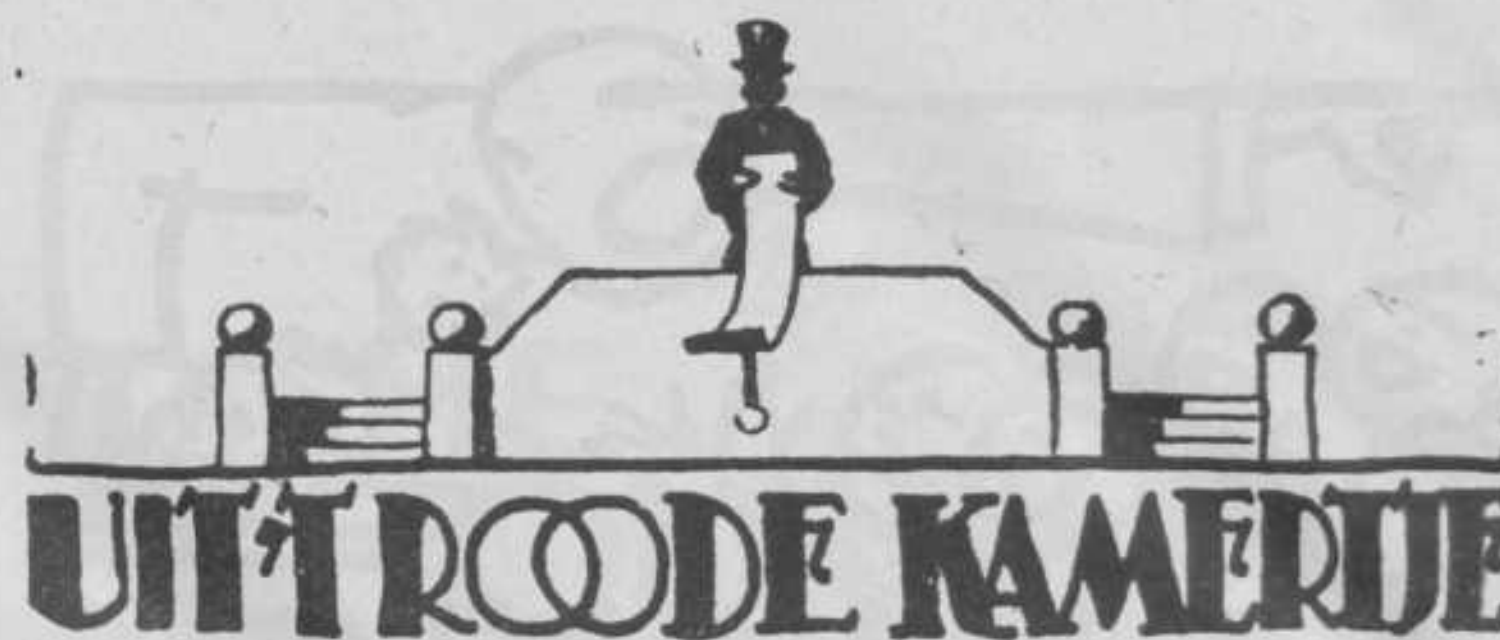
Namens het Bestuur,
 H. F. van Goch, Secretaris.

Tijdens de bestuursvergadering d.d. 15 November heeft het bestuur zich als volgt samengesteld:

J. H. van de Vlis, President.
 E. H. Furnée, Secretaris.
 E. J. C. Paardekoper, Thesaurier.
 J. W. M. v. Rossum, Commissaris A.
 J. H. Weeda, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
 E. H. Furnée, Secretaris.

Op Woensdag 24 November 1954 zal in de benedenzaal van de Societeit „Phoenix” des avonds om acht uur een Corpsvergadering aanvangen, waarvoor de agenda luidt:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Mededelingen.
4. Vervolg geschiedenis van het Delftsch Studenten Corps.
5. Dispensatie op de wet voor Hoofdstuk 15, artikel 8.
6. Rondvraag.
7. Sluiting.

Namens den Senaat,
 J. Wilschut, Secretaris.

In een Bestuursvergadering op 10 November j.l. heeft het Bestuur van het Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo” zich als volgt samengesteld:

F. Wagemaker, President.
 F. de Fouw, Secretaris.
 M. C. van Veen, Thesaurier.
 A. R. van der Vlucht, Bibliothecaris.
 F. A. R. de Groot, Commissaris.

Een zeer goede gelegenheid om kennis te nemen van één der activiteiten op cultureel gebied in het Delftsch Studenten Corps krijgt U op Dinsdag 23 November a.s. des avonds om acht uur in de Aula der Technische Hogeschool.

Het Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo” zal dan een concert geven ten bate van de vereniging Bijstand In Moeilijke Omstandigheden onder leiding van zijn Dirigent, de Heer J. Stotijn. Solistische medewerking geeft mejuffrouw Ank Reinders, sopraan.

Op het programma staan werken van Mozart, Schalowsky, Andriessen benevens enkele korte stukken voor zes koperinstrumenten van Wagenaar.

De ontroerende stem van de jonge sopraan zal klinken in werken van Mozart en Andriessen.

Namens het Bestuur,
 F. de Fouw, Secretaris.

Een aloude en
 goede MOS
 's avonds even nog
 een BIERTJE bij

Jan Garos

Voor Fotograaf..

Reijken
 KOORNMARKT 72
 TELEFOON 23605